

[Sigsgaard.]

tet for fastsættelsen af udskrivningsprocenten er ganske upolitisk, den har intet at gøre med udskrivningsprocentens størrelse, men alene med den sikkerhed, hvormed udskrivningsprocenten kan fastsættes. Det er altså i og for sig en teknokratisk diskussion, og jeg er også kun gået ind på den, fordi jeg synes, argumentationen var så svag, at det burde påpeges.

Jeg er tilhænger af udsættelsen, men jeg beklager, at spørgsmålet om tidspunktet er blevet så fremherskende i debatten, som det har været, og dér må jeg nok sige, at hr. Grünbaum har en væsentlig del af ansvaret — nu også hr. Ømann. Selvfølgelig kan man dog ikke give dem ansvaret, når TV-avisens referat af folketingets første behandling af forslaget om udskrivningsprocenten — og det er dog en vigtig lov, det er dog en, der kan mærkes for os alle sammen — indskrænkede sig til alene at sige, at diskussionen drejede sig om tidspunktet for fastsættelsen. Punktum finale. Det er dog en ringe orientering at give folk om et af de økonomisk mest vidtrækkende forslag, vi får på et helt år. Men det blev altså resultatet af den megen snak om tidspunktet, og det er dybt beklageligt, for at referere på den måde fuldstændig at gå hen over de store diskussioner, vi har haft om, hvor høj eller hvor lav udskrivningsprocenten bør være, hvor høj eller hvor lav skatten bør være for forskellige indkomstgrupper osv., altså den økonomiske fordeling, byrdefordelingen på befolkningen — at gå så let hen over det virker direkte fordummende.

Må jeg i øvrigt sige, at forhøjelsen af folkepensionsbidraget, som jo stadig ikke er progressivt, fordi det ikke indgår i skatten, hvad der selvfølgelig ville være det eneste fornuftige, betyder, at progressionen i skattesystemet nu sættes yderligere ned — den er i forvejen for ringe. Det er mærkværdigt, at dette folkepensionsbidrag skal holdes udenfor; der er ingen, der drømmer om, at udgifterne til skolevæsenet f. eks. skal betales som en særskilt skat, at vi har én skat, der hedder statsskatten, en anden, der hedder kommuneskatten, og så har vi en tredje, der hedder skoleskatten eller hospitalsskatten, eller hvad ved jeg, det er der ingen der drømmer om. Men folkepensionsbidraget skal holdes udenfor, og det er der

ikke nogen fornuftig begrundelse for. Derimod er der nok en økonomisk begrundelse, for der er jo begrundelser for alt. Når folkepensionsbidraget holdes udenfor, betyder det, at de velstillede slipper billigere og de dårligst stillede må betale mere, og det spiller tydeligt ind, når skattestigningerne til næste år beregnes. Her har regeringen jo sat folkepensionsbidraget 1 pct. op og udskrivningsprocenten noget ned. Hvis nu indkomststigningen er 10 pct., bliver stigningen i skat plus folkepensionsbidrag hele 40 pct. for indkomster på 15.000 kr. og 25 pct. for indkomster på 20.000 kr., hvis vi skal tage det med, medens indkomster på 100.000 kr. slipper med en 12-13 pct.s stigning. Det er virkningen af det lille nummer med folkepensionsbidraget. Stigningen for den meget lille indkomst er altså hele 3 gange så stor procentvis som for den store, og det tør jeg vist godt kalde socialt.

Alene det er selvfølgelig nok til, at VS må stemme imod lovforslaget om udskrivningsprocenten, det kan regeringspartierne få lov til at køre alene med. Det er forbløffende, at man f. eks. fra radikal side, hvor man jo fra tid til anden gerne har villet være lidt social, kan gå med til en sådan underminering af progressionen i skattesystemet.

Dertil kommer, at der slet ikke i fastsættelsen her er regnet med den effektivisering af skatteligningen, som alle den ene gang efter den anden her i folketinget har stået og talt om at man vil have. Man har oven i købet sagt, at vores kontrollovgivning er helt i orden, så vi kan få effektiviseringen, når vi vil, vi skal bare have lidt mere mandskab, og vi skal have uddannet mandskabet lidt bedre. Men med alle de gode viljer og med den strålende lovgivning, som man altså mener vi har, skulle det så ikke være tænkeligt, at bare en enkelt lille milliard eller to af de mange, der holdes uden for beskatningen, kunne smutte i kassen i det kommende år? Det har man ikke regnet med, og det tyder jo på, at vi ikke skal lægge så forfærdelig megen vægt på de mange smukke ord om, at nu skal ligningen sandelig effektiviseres.

Jeg tillod mig ved første behandling at sige, at hvis man bare fik fat i et par af disse milliarder, kunne udskrivningsprocenten sættes ned til, jeg tror, det er 80 eller 82. Men det regner man åbenbart ikke med,